

ПАРИЖ. — Бувший французський прем'єр П'єр Фл'янден дораджує тепер Франції цілковито зірвати з Советами і приступити до тісного союзу з Англією, як теж наважити рівночасно тісні зв'язки з Німеччиною й Італією. Треба пригадати, що Франція ввійшла в союз з СССР саме тоді, коли Фл'янден був французьким міністром заграничних справ. Ось тому його виводи являються початком цілковитого звороту в французькій заграничній політиці.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays,
by the Ukrainian Press and Book Co., Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second-Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

ПЕРІОДИКАТА:	SUBSCRIPTION RATES:
Продовження чотирьох центів.	Three cents a copy
На рік \$6.00	One year \$6.00
На шість місяців \$3.25	Six months \$3.25
На три місяці \$1.75	Three months \$1.75

Число з п'ятиці (з англійською часткою):

На рік \$2.00	One year \$2.00
На шість місяців \$1.25	Six months \$1.25
На три місяці \$0.75	Three months \$0.75

В Джерсі Сіті і Загальною:

На рік \$9.00	One year \$9.00
На шість місяців \$4.75	Six months \$4.75
На три місяці \$2.50	Three months \$2.50

За оголошення редакції не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

УКРАЇНСЬКЕ НЕВДОВОЛЕННЯ

„Признаки зростаючого невдоволення серед мільйонів українців у Польщі ставити питання української меншини в перший ряд польських внутрішніх справ”, пише „Манчестер Гардієн” у статті під повним заголовком. Стаття була поміщена в другій тижні лютого, коли в Європі аж кишило від важких і заматанних справ, — доказ, що справа має до себе важливості, коли про неї говорять у таких часах.

„Манчестер Гардієн” виходить видно з наставлення, що українці й Польща повинні би погодити свої інтереси в інтересі взаємного мирного співжиття. Це за всякою правдоподібністю типичне англійське наставлення, одначе воно не каже „Гардієнові” закрити очі на справжні факти життя.

„Гардієн” переповідає передісмі історію заходів коло польсько-української угоди. Мовляв, 5. грудня 1935. року зроблено було „джентльменську угоду” між провідною українською партією і польським прем'єром. Українці подали польському урядові меморіал з 20 домаганнями, котрі прем'єр Косціялковський обіцяв „розглянути приязно”. Подавши ці домагання, „Гардієн” каже: „По стрічі з прем'єром наступили деякі річі, котрі показали, що обі сторони були готові до кооперації. Коло 20 українців дістали місця в новій соймі, здобуток, якого не могла добитися ніяка меншина в Польщі. Василь Мудрий, провідник „УНДО”, був вибраний відмаршалком сойму, — відзначення, про яке навіть не могла мріяти ніяка інша меншина. Польський уряд показав теж свою добру волю іншими способами. Українські кооперативи дістали державні кредити та привілеї щодо вивозу”.

„Одначе”, зазначає рівночасно „Гардієн”, „життєві домагання ще далі домагаються виконання”. На доказ цього наводить резолюцію із з'їзду „УНДО”, що відбувся недавно у Львові. Невиконані ще обіцянки про українські школи; не закінчено ще терміну „руський” та не прийнято терміну „український”; не приймають українців до державної служби; не дають допомоги українським культурним установам. На з'їзді критиковано так звану „нормалізаційну політику”. „Пан Мудрий” остався далі предсідником „УНДО”, але він мусів кинути резолюцію про потребу загострення тактики супроти польського уряду. „Це „Гардієн” вважає доказом зросту українського невдоволення.

До цього невдоволення додає олівки, на думку „Гардієна”, програма „національної єдності” полковника Коца, що зводиться навіть невіддільній меншині до становича підданства громадян. Проти цього українці висувають зростаючої національної свідомості та надії на великі досягнення на випадок війни. Мовляв, навіть Мудрий говорить про своє розчарування з союму та про злук усіх українців в одну незалежну національну державу.

„Гардієн” всетаки ще висказує надію, що поляки остаточно отверезяться й знайдуть спосіб полагодження своїх інтересів з українськими. Це послідовне англійське наставлення до справи, проти котрого, річ ясна, українці висувають своє наставлення.

Гнат Крашанко.

В СТАРИМ ЗАМКУ

Історична повість.

(38)

— Хто вона?
— Вона, Текля.
— Текля? То що з того?
— Вона... Це не добре... Вона не дурно прийшла сюди. Вона щось лихе затіває.
— Чому про неї так зле думаєш?

— Бо вона кралася так, щоб її ніхто не бачив. Та я бачила дуже добре. Вона знає тут всі мивачі діри. Вона тут пані... Я сиділа під шопою. Вона прохвиздала, як той вуж. Коли побачила мене, зашипіла: „ти тут? Гадина!” Нахилилася до мого вуха і шепнула: „Як скажеш кому, що я тут, задушу!” Вона може задушити. Не лиш мене. Вона може, вона може.

— Де її можна знайти? Як гадаєш?

— Або я знаю? Тут ляхів сила велика. Під ляхами знає багато. Скрізь. І в мурах якісь хідники. Хто тут що знайде! Тут ляхи жити. І ляхи духи, і ляхи люди можуть скритися. Підстароста один знає, Текля друга. Бо вони обоє панували тут.

Настя стала поволі відсуватися від Соляника. Підійшла до барикади у воротах і ді-

ХОРОВІ СПІВИ ЯК ЗНАК ЧАСУ

Хоровий спів — одна з помітніших сторінок української культури. Україна завжди була багата на гарні голоси й на гарну музику. І звичайно завжди так було, що досить було зібратися купці українців, щоб уже відразу формувалася імпровізований хор, а навкруги нього — купа слухачів, які мимоволі підпадали під чар „малоросійської” пісні. Бодіший час ці наші українські хори були тільки виявом „малоросійщини”, цебто сентиментальної привязаності до свого рідного без жадного політичного забарвлення, без жадного усвідомлення національної окремішності. А проте за царизму, коли ота наша національна свідомість була впадала мало до нуля, оці „малоросійські” хори та пісні були мало не одиноким цементам, що — бодай на коротко — злиотував душі „малоросіян” у їм самим незрозумілу єдність та ворухив почуття, які тільки ждали на своє виявлення та усвідомлення.

З приходом української державності чимало з тих „малоросіян”, що солідаризувалися в хорах із справжніми українцями, віднайшли свою справжню національність і полагали, боронячи її, із зброєю в руках. Потім прийшли часи вигнання. Ми знаємо, яку величезну пропаганду для української справи зробили такі, вже справжні, українські хори за кордоном, як капеля Кошиця. І ми знаємо, яку й тепер роботу переводять вони по всіх о-середках нашої еміграції, де національні українські хори можуть бути іноді єдиним зброюлом національної культури та слова.

Але цікаво відмітити, що навіть державні нації починають звертати все більшу увагу на культ хорового співу, як засобу до виховання й плекання національної та зарозом суспільної солідарності. В органі Мусоліні „Попольо д'Італія” появилася недавно велика стаття, присвячена саме цьому питанню. Відмітивши, що сучасна оперова музика в цілому світі йде тепер „хоровим” напрямком, цебто звертає далеко більше уваги на оркестру і хори, ніж на сольовий спів, автор пише так: „Зрештою вже було зауважено, що справжній дух модерного мистецтва

взагалі хоровий, як то ми бачимо і в фресках і в малярстві і в архітектурі та в новому зміслі монументальності взагалі. Якщо зміст модерної цивілізації взагалі полягає в перелоборенні індивідуалістичного духа, у віднайденні духа солідарності, в інтимному задоволенні, що його відчуває окремий особняк, знаючи, що складає частину органічного суспільної групи і знаходить у ній свою вартість, то ясно, що і в мистецьких виразах такий стан речей повинен виявлятися у відродженні духа хоральності”.

Двадцять століття — століття дисципліни, століття механічної цивілізації, що в ній кожний член суспільства мусить сповняти свою частину спільної праці; і лихо йому і всім тим, хто з ним працює, якщо він забуде про свої суспільні обов'язки і віддасть особистим забаганкам, або, як у нас кажуть, „отамані”. Робітники на фабриках добре знають, чого варті такі особняки, і які катастрофи та розгари може викликати його нерозважність... В операх XVIII та XIX ст., цебто в операх, писаних у часах розквіту романтичного індивідуалізму, соліст співак панував на сцені, і коли йому подобалася якась нота і він мав досить сили й духу, щоб її тягнути, скільки йому хотілося (в музиці така забаганка співака носила навіть спеціальний термін „фермата”), все спинилося: спинявся хор, спинялась оркестра, спинявся диригент і чекав з піднесеною догори паличкою, коли нарешті співак скінчить свою „фермату”, і він зможе перебрати керування оркестром та цілої опери. Те, що ми бачили на сцені, відбувалося і в житті. Окремі особняки, спираючись головним на силу грошей, що ними розпоряджалися, дозволяли собі поводитися так, ніби загальний ритм цілої суспільства для них не існував. Не про загальну гармонію їм ішло, а про високе „до” („ц”) свого власного голосу; не про добро і інтереси цілого суспільства вони дбали, але виключно про своє власне добро і про свої власні інтереси. „Залишений собі самому, не визнаючи ніякого правила ні принципу, такий особняк міг

мати ілюзію, що він „сам собі закон”, що він — „єдиний” і що супроти нього все інше — тільки сирій матеріял, який може від часу до часу служити йому хіба для задоволення його забаганок... Але ті часи і такі особняки безповоротно минулись. Приходять нові часи. „Звільнившись від своєї пишної ілюзії, особняк визнає, що він не може бути „єдиним”, що він не може бути початком і кінцем себе самого; він визнає існування дійсності й цінності, які його включають у себе і перемагають, які надають йому більш дійсного, більш людського життя... Особняк визнає себе за хори-ста... „Голос кожного окремого хориста посилюється музично цілою хоровою масою, відбиває в своїй власній індивідуальності музичну вартість цілої маси і складає разом з

іншими голосами її органічну частину...”
На думку автора статті, хор — символ нації. Ніхто не може почувати себе незалежним від цілості нації. Ніяка людина не може — в наших трудних часах — дозволити собі на забавки давніх сольових співаків, що робили „фермати”, де „коли їм хотілося. Хори, як і нації, широко послуговуються солістами, але підбивають їх своїм загальним дисципліною, щоб соліст „не вискакував”, заховавшись красою своєї власної ноти чи бажанням навмишлено звернути на неї увагу слухачів і тим зробити свою особисту кар'єру, але щоб творити з хором одну прегарну мистецьку цілість.

Хорове виховання — це найкращий засіб проти поширення отаманії.

Евген Онацький, Рим.

Незавидне положення молоді

Пару тижнів тому вніс один з послів до стейтової легісла-тури в Олбані законопроект у справі створення для молоді паросередництва праці, які старалися би підтримувати молоді примістити десь на якихось роботах.

Та, на жаль, цей гарний проект десь пропав і вже пару тижнів нічого про нього не чути та не знати, чи він пішов під дискусію, чи приготується його наперед у політичних передполюгах, чи може завадили його, ще заки він бодай одним оком мав змогу поглянути на світ. А це велика шкода, бо справа безробітної молоді це справа величезної ваги.

Безробітна молодь.

Що року в Америці приростає пів мільона молодих людей понад те число, що вмирає, або відступає з активного бізнесу чи праці. Ці молоді люди, мов гончі собаки, кидаються до судо, то туди, щоб дістати якусь заняття. Вони сотками завалюють різні агенції праці; виступають під дверима фабрик; головні, втомлені, знеохочені шляються вулицями великих міст. На їх обличчях слідні огорчення. Переважною більшістю з них це добрі хлопці й дівчата, чесних родичів чесні діти. Вони хочуть працювати. Вони хочуть дуже працювати, бо хочуть вступитися з плечей своїм родичам, яким також дуже важко. Вони люблять своїх родичів, а родичі люблять їх. Але тверде життя бере своє; родичі не всі далі удержувати їх; вони мусять вступитися з дому.

Моральне збентеження.

Здається, що найтрагічніше в тому положенні є те, що вони хочуть працювати, але не мають де. Їх родичі, коли були молоді, то знаходилися в кращому положенні. Родичі по-требували тільки мати охоту до праці. Їх учили: „Працюй, а дібешся чогось у житті”. І справді, коли в тодішніх часах чоловік пильно працював і вмів трохи щадити, то міг до-битися чогось.

Нині на адресу молоді не можна сказати „працюй”, бо вона хоче працювати. Їй не потрібно заохотити. Вона вважає „прекрасними” ті часи, коли то чоловік міг дістати працю, коли тільки захотів. Їй важко повірити, що так колись справді було.

Мораль „без дна”.

Колись, коли можна було дістати на світі працю, як не одну, то другу, моральна наука „працюй” мала певні основи. Нині та наука втратила цілком усяку основу, а на її місці суспільність ще не придумала нічого іншого.

Бо яку моральну науку може нині батько дати синові, що

сидить вдома і нічого не робить? Скаже йому: „Роби”, а син запитатиме: „Що?” І розмова скінчена, а з нею скінчена також лекція моралі. Батько опустить у безрадощу руки і відвернеться від сина. За хвилину батько може вернутися ще раз до сина, але вже не з моральною наукою, не з етичними аргументами, тільки з сліпою люттю, що не знає ніяких аргументів, і каже: „Забирайся, йди собі в світ за очі, бо я не всіли утримувати тебе”. Можливо, що нема багато таких батьків, які говорили так словами, але є чимало таких, що говорять це німим поглядом. Та у висліді це однаково ранило молоді; вона пускається в світ за очі в пошукуванні шматка хліба.

Конкуренційний світ.

Безперечно, що це й нині хто справний від інших, то такі зуміє себе якось примістити. Але він мусить відзначитися далеко більшою здібністю, підприємчивістю і витривалістю від решти. Коли хто-то приймає, то може собі і сьогодні дати раду й по плечах своїх менше щасливих товаришів вибитися наверх.

Але з загально економічного боку це так не є розв'язкою. Бо з огляду на безробіття нинішні заняття в різних галузях нагадують ту лавку, що на ній сидить повно людей. На ній нема місця для свіжих. Кожен хтось трапляється з більшою силою і зручністю, то він, натиснувши на один кінець лавки, справді здобуде собі місце, але на другому кінці когось іншого зліпає. А де, як сказано, з загально економічного боку не є ніякою розв'язкою.

Треба ділити працю.

Здається, що найкращим виходом з цього таки буде це, що треба ділити працю між усіх. Коли машина заступає працю чоловіка й виконує за нього роботу далеко скорше, ніж він сам, то тоді час біля машини треба поділити між усіх здібних до роботи людей і не дозволити, щоб один за-надто запрацювався, а інший не робив нічого.

Нині нераз можна поділити таку родину, в якій старий батько працює й заробляє на рідню; а також мати чистий праці, коли тільки захотів. Їй важко повірити, що так колись справді було.

Якби уряд дійсно подбав, щоб такі бюра праці для молоді були запроваджені всюди, по всіх містах і містечках, то це допомогло б молоді устаткуватися й не одного з них урятувало б обіймів злочину.

Культурна хроніка Галичини

Нові прем'єри в театрі ім. Тобілевича.

По виставі п'єс сучасних авторів, як „Дівча з Масловою” Барнича і Павлусевича, „Шаріка” Барнича, „Орлена” І. Зубенка й „Довбуш” Задвірського — цей театр приготував до вистави „Лісову Пісню” Лесі Українки, „Великий Ірод” Дмитра Николішина та відновляв оперу „Орфей у пеклі”. Ці драматичні твори напевно знайдуть своїх глядачів, а головне „Лісова Пісня” Лесі Українки, що під мистецьким і під ідейно-патріотичним оглядом стоїть на дуже високому рівні. А такі штуки в Галичині мають поводження.

Український театр у Львові.

У Львові повстав український театр під управою Петра Сороки й Залуцького.

Цей театр під смак міської публіки ставить покищо тільки ревії. З браку власної сали винаймає чужу.

Ціна п'єси про Лемківщину.

Український Народний Театр ім. М. Садовського виставляє тепер дуже цінну й цікаву п'єсу про життя Лемківщини. Ця сучасна п'єса є на три дії. В останній дії приходить прегарний обряд лемківського весілля. Автором цієї п'єси є Луковиченко.

Цікаві публічні відчити.

Зимою у Львові, як і в цілому краю, є оживлені академічні вечори та серія преріжних відчитів.

Цього року до найцінніших відчитів треба зачислити виклад д-ра М. Рудницького п. з. „Три чинники у розвитку літературної мови: звичка, граматики, естетика”; Василя Сімоновича „Культурна мова”; П. Біланюка „Чому і як школа поборює алкоголізм і нікоти́зм”; Романа Осінчука „Електрокардіографія і її значіння в діагностичній хоріб серця”; Павла Лисяка „Українці, міжнародне положення й останній Народний З'їзд”; та о. д-ра Глинки „Соціальне питання у папських енцикліках”.

Маларська вистава Олексі Грищенка.

Велике зацікавлення серед ширшого загалу здобула собі „Вистава образів Олексі Грищенка”.

Виставу уладили А. Н. У. М. (Асоціація Незалежних Українських Мистців). Фахова критика одноголосно підмітила, що творчість О. Грищенка — це „наше найкраще наших днів”.

Українські авдіції у львівському радіо.

Якось удалось українським вибороти в дирекції львівського радіа, щоб були болей раз на тиждень українські авдіції.

І таким робом, як іще наша цінна співачка Марія Сокол з п. Антоном Рудницьким були в краю, мали ми нагоду почути не одну пісню чи арию якоїсь опери в справжньому мистецькому виконанні.

Тепер здебільшого слухаємо відчитів та хорових співів. Приємними й цікавими відчитами останніх місяців були: „Українські спогади про В. Оркана” д-ра М. Рудницького; „Як дивитися на мистецькі вистави” д-ра Іларіона Свенціцького; „Зима — пора для науки” інж. Романенка; й інші, з ділянками етнографії й економії. Крім цього чули ми хор Дмитра Котка, що співав пісні Лисенка, Стеценка, Людкевича, Гайворонського й Котка; а також і розривкові пісні у виконанні п. п. Сабат-Свіської, Шмереківської-Приймової й інших. Час від часу заспівав і наш одинокий героїчний тенор в Галичині, М. Голинський.

Василь Ткачук.

3 ДНІ

АБРАГАМ ЛИНКОЛН У ПРАВДИМ ОСВІТЛЕННІ.

Недавно появилася в Америці книжка під заголовком „Захований Лінколн“, зложена на основі автентичних записок Герндона, що був бізнесовим спільником Абрагама Лінколна, коли він жив у Спрінгфілді, Масс.

Герндон, який довгі роки жив дуже близько з Лінколом і його родиною, відкриває дійсно дуже цікаві речі про цього великого американського суспільного діяча та президента, який повалив в Америці невольництво й через громадянську війну привів її до ще однієї федерації, побудованої на ліберальніших, людянніших, а притім триваліших основах. Зовсім слушно нині ціла Америка вважає Лінколна під оглядом державних заслуг другим чоловіком по Вашингтоні й що року торжественно святкує його уродини.

СКЛОННІСТЬ ВИБІЛЮВАТИ ПРОВІДНИКІВ.

Американці, таксамо як інші народи, люблять „вибілювати“ своїх провідників і знаходити в них лише гарні і добрі сторони. Тому, що Лінколн повалив в Америці невольництво, його загально вважали великим гуманістом, чоловіком, людиною великого милосердя й доброти. Але тепер опублікована книжка „Захований Лінколн“ показує його в трохи відміннішому освітленні; попри добрі сторони вона відкриває також його хибі, що їх має на світі кожний чоловік, найменший і найбільший.

ПРИВАТНЕ ЖИТТЯ ЛИНКОЛНА.

Герндон говорить, що це неправда, що Лінколн мав дуже добру жінку, яка піддержувала його морально та яку він дуже любив і шанував. Цілком навпаки, його жінка була дуже лиха, сварлива; дошкулувала йому на кожному кроці; притім вона була скупа, так, що Лінколн ніколи не запрошував до себе гостей; бо раз не було чим їх прийняти, а другий раз жінка, коли попала в погані настрої, викидала його враз з гостями з хати. Раз трапився таке, що жінка жбурнула в нього поштою і розвалила йому чоло. Іншим разом сталося таке, що в білий день вулицею міста Спрінгфілда з цілою силою біг Лінколн, а за ним гналася його розлючена жінка. Щойно коли Лінколн натрапив на гурт людей, які, очевидно, сміялися з нього, він нагло відзискав свою повагу й відвагу, та, звертаючись до жінок, схопив її за карк і заплеччя й запровадивши її так додому, втрунув її в двері і сказав: „Сиди тихо вдома і не роби з себе посміховища перед людьми“.

ВСЕТАКИ ГЕРНДОН ШАНУЄ ЛИНКОЛНА.

Ціла та книжка є переповнена такими і їм подібними приключками з життя цього великого американського президента. З тих приключок виходить, що Лінколн мав слабощі, як кожний інший смертний чоловік; а також, що приватне життя справляло йому дуже багато прикрас і скандалів.

Та попри те все Герндон заховав до Лінколна величезну повагу. Він дослівно каже, що „Лінколн по Христі був найбільшим чоловіком на світі“. Аж таку пошану має Герндон до того чоловіка, якого він бачив, коли той утікав вулицями перед своєю жінкою. Ці скандали не захитали поваги Герндона до Лінколна; бо попри скандали і попри особисті слабощі Лінколна Герндон

ще бачив також його величезного духа, його геніяльні передбачення і його залізну витривалість виконувати те, в що він вірив. Ці великі речі в очах Герндона не далися присипати сміттям маленьких річей, хоч ці маленькі речі й були прикрі, компромітні, скандальні...

З цього виходить, що всі, навіть найбільші люди на світі, є такі людьми і як такі мають свої слабощі. Мали свої слабощі Лінколн, Вашингтон, Наполеон, Нелсон, Велінгтон, Мазепа, Хмельницький; мають їх Рузвельт, Гітлер, Мусоліні; мають їх усі інші провідники. Люди не є ангелами, лише людьми. Але коли вони попри ці свої хибі роблять таке великі діла, то ті діла заважають, а не хибі. Великі діла це те, що рішає на світі. А все інше це річі другорядної ваги.

Очевидно, що далеко краще, коли великі люди вистерігаються також і дрібничкових недомогань. Вони повинні і в приватному житті бути прикладом для загалу. Але коли так не є, то розумні люди прощають їм такі недомогання. Якби американці не були простили Лінколові цього, що за ним гналася в білий день жінка, то хто зна, що було б сьогодні зо Злучених Держав Америки...

ШТУКА БАЧИТИ ОБІ СТОРОНИ.

Та тут треба зарозум сказати, що це досить велика штука вміти дивитись на особисті слабощі провідника й рівночасно не тратити до нього пошани, як це робить Герндон. Щоб так поступати, треба самому бути характерно дуже сильним чоловіком. Слабі характеру звичайно перебільшують або в один бік, або в другий. Слабі люди звичайно вміють лише вихвалювати під небеса свого провідника, добачувати в ньому всякі найкращі сторони, вважати його мало що не ангелом. Вони бунтують цілим своїм нутром, коли хтось посміє поглянути критично на їх провідника і добачити на нім якусь пляму.

Та з другого боку ті самі люди, коли остаточно таки доглянуть якусь пляму на своєму провіднику, то відразу з одної крайності попадають у другу; з надмірного вихвалювання свого провідника переходять до надмірного понижання його. З ангела вони перемінюють його на чорта; хоч властиво він ніколи чортом не був, але не був також ніколи ангелом.

МИ НЕ ВМІЄМО ЦІЙ ШТУКИ.

Саме ми, українці, належимо до того роду людей, що перебільшують або в один бік, або в другий; ми вважаємо свого провідника ангелом, або дияволом. Замість поглянути відважно правді в очі й сказати отверто, що є мала пляма на нашій провіднику, але лише мала й вона не перешкадає у виконанні його суспільної праці, ми звичайно так поступаємо, що присягаємося, що нема ніякої плями. Колиж остаточно й ми заперімімо ту пляму, то раз огірчено починаємо: „То він такий? А я гадав, що він тое, а він тее! Го, го, го! Чекаймо, а я тобі те“, і т. д.

В той спосіб поступають дівчаки, гістерики, а ніколи справжні мужі.

У КАВАРНІ ПРИ СТОЛИКУ.

— Питається, відки я знаю, що ви такі задоволені. Тож признаюся вам, що я заплатив у розвідчій бюрі десять доларів і там мені те все про вас розповіли...

— Ну, чи то не марнування грошей! Таж у мене самого могли ви те довідатися за половину ціни!

МУЗИЧНО-ТЕАТРАЛЬНА НОВИНА В НЬЮ ЙОРКУ!

Заходами Приятелів Української Музики відбудеться В НЕДІЛЮ, 6. БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1938 Р. в 8:15 веч. в WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL, МІЖ 16. й 17. ВУЛИЦЯМИ, ІРВІНГ ПЛЕЙС.

ДВА ТЕАТРАЛЬНО-МУЗИЧНІ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

1) **НОКТЮРН**: ОДНОАКТ. Опера М. Лисенка. Дебют молодих українських оперових співаків, оркестри і балету.

2) **КОЗАК ГОЛОТА**: КОМЕДІЯ-САТИРА В 3 ДІЯХ Ф. Лопатинського з музикою П. Козицького. При участі досвідчених відомих артистів. В штучі комічні ситуації з часів підготування українського повстання проти Польщі. Польський лицар „на коні“.

Сценерія — І. Кучмак. Диригентура — Р. Придаткевич. Режисура — В. Кедровський. Вступ 50 — 75 центів. Білети: в Укра-Фільм Копоратії, 747 Бродвей (8. вул.), Сурма, 317 Іст 14. вул., Наш Базар, 151 Ев. А.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЬЮ ЙОРК, Н. Й.

Відновлення діяльності Приятелів Української Музики.

Недавно відновлено діяльність товариства проголошенням вистав опери М. Лисенка „Ноктурн“ і комедії Лопатинського з музикою П. Козицького „Козак Голота“. Загальна потреба рушити музичне життя і повести його в деякі зорганізовані дороги примусила організаторів рішитися на цей крок. Рішальним був успіх діяльності Українського Оркестрального Товариства, якому треба було дати можливість проявити прилюдно свою діяльність.

Управа товариства така: о. П. Понятишин, президент; пані Марія Кінаш, віцепрезидентка; Віра Стеткевич, друга віцепрезидентка; Андрій Борок, скарбник; Галя Юрчак, секретарка; Роман Предаткевич, голова; М. Гайворонський, заст. голови Програмового Комітету.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА.

Районовий Зізд С. У. А.

Дня 15. лютого відбулися перші наради в справі Районового Зізду С. У. А. з Філадельфії й околиці. В нарадах взяли участь представники чотирьох місцевих відділів. П'ятий відділ задля перешкод не був заступлений. Вибрано комітет, який займеться виробленням програми нарад і гостиністю для делегатів. Зізд відбудеться 20. березня в Філадельфії. В Зізді візьмуть участь представники 5 відділів з Філадельфії, два відділи з Честера, один відділ з Алентаві і один з Трентон.

О. Штогрин, заст. голови С. У. А.

МОЛОДЬ ПРО СЕБЕ

Праця Ліги Української Молоді Північної Америки (що повстала на першому конгресі молоді в Шікаго в 1933 р.) пливе по американській ниві бистрою річкою вже п'ятий рік. Спершу непевно розливалася вона свої води по різних долинах і вершинах. Та зросила суху землю — безінтересовість. І то так, що працює та пливе тепер певно, хоч поволі, по тім твердим підложжям, що його створила наша імміграція й американське оточення.

Молодь нині цікавиться українським життям, глядить прямо в вічі минувшину, критикує помилки, невдачі — свої та своїх батьків, і шукає певних доріг до цілі, ідеї, до рога нам усім. Це виявила вона на Окружнім Зізді, що відбувся в Ньюарку 12 лютого б. р. для молоді з поблизу міст та округ. „Молодь глядить на себе“ — це була головна тема дискусій, що виринули після чотирьох відчитів: 1) Наші досягнення, помилки й упадки, 2) Українська дівчина стрічає українського хлопця, 3) Український хлопець стрічає українську дівчину й 4) Дивлячись вперед. Іван Коцюбинський у своїм рефераті, оцінюючи поступ нашої молоді, підніс тісніший зв'язок між поодинокими товариствами, краще порозуміння й виміну думок через пресу й кофресі; більшу свідомість щодо приналежності до української нації, зростаюче зацікавлення українською літературою, історією й мистецтвом. До головних хиб бесідник зачислив те, що молодь не вичує добре українського життя в Америці. Маючи змогу студіювати відносини між різними угрупованнями стар-

шої генерації на тлі політичних чи релігійних, молодь замість учитися з помилок старших, дозволяє на те, що нею керують різні впливи і розбивають іноді організаційне життя молоді на кілька табірців. Крім того молодь сама не старається вплинути на старше громадянство й саме У. Н. Союз. Треба також брати до уваги ту велику роботу, яку вложив У. Н. Союз у наше життя в Америці, бо доперва буде можна хоч приблизно визначитися в тому, чим була „Свобода“ для української справи в Америці й Рідному Краю. Знаємо, що за „Батьком“ Союзом пішли сотки тисячі різних товариств, Народніх Домів і т. п., що їх тепер маємо по всіх громадах. Маємо їх, але часто забуваємо, що того всього не було, якби не було тої кількадесятлітньої великої пропаганди, що її вела „Свобода“, і то в часах, коли ще була кругом темнота, коли не було серед нас майже ніякої національної свідомості.

Пропам'ятна Книга про все те розповідає. Це наша історія. Це історія американської України. Вона викazuje ясно, що ми тут не осталися позаду інших народів. Ми навіть можемо гордитися своїми досягненнями! Ось тому всі ми, а зокрема члени і члениці У. Н. Союзу, повинні бути добре обзнайомлені з тим, що є в Пропам'ятній Книзі. Ми повинні дати прочитати ту Книгу нашим дітям, а тоді вони наберуть більшої поваги до своїх родичів і цілої нашої імміграції. І будуть шанувати та цінити тих, що ту Пропам'ятну Книгу видали. А з нею й наш У. Н. Союз.

Михайло Шмigelський, з 334 від. У. Н. Союзу.

Панна О. Гамкало з Нью Йорку в своїй відчиті „Дивлячись вперед“ піднесла погребу й вагу тривіких фінансових підвалин у будові українського життя в Америці та заохотила саме Лігу Укр. Молоді розпочати кроки в тому напрямі. П. С. Шумейко, що проводив дискусію, був уповноважений зборами назначити комітет, що виступив би пляти та започаткував акцію. Постанови зізду підкреслили потребу об'єднання українсько-американської молоді та збирання фондів на піддержку боротьби за волю України.

Вірю, що делегати віднесли миле враження з дискусії, понесли багато думок до своїх організацій та оживили працює свім ентузіазмом і палаючою вірою в кращу майбутність.

Марія Лехицька.

Автомобіліст у галицькому селі переїхав курку. Щоб не мати неприємностей, питається селянки, скільки має заплатити.

— Два злоті й одинацять сотиків — відповідає селянка.

— А за що ще тих одинацять сотиків?

— За те яйце, що курка булаб мені знесла нині!

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

„СВОБОДА“.

Перечитуючи „Пропам'ятну Книгу У. Н. Союзу“, знаходжу на 50 сторінці відбитку першої сторінки першого числа часопису „Свобода“, з датою 15. вересня 1893 року. Читаю, як там „Свобода“ звертається до нашого народу в Америці з закликом прийняти її за свою.

А чи стала „Свобода“ нашою, на те дає вичерпну відповідь Пропам'ятна Книга. В ній представлено тяжке життя наших іммігрантів-піонерів. І доперва на тлі темноти і горя тих іммігрантів можна пізнати, яким ясным світлом стала „Свобода“ від першої своєї появи. А як поглянемо на провідний „Свободою“ шлях, тоді доперва зрозуміємо ту велику працю, якої вона доконала. Та щоб це зрозуміти і відчувати, треба прочитати той великий матеріал, що зібраний у Пропам'ятній Книзі. Треба вчитатися в ті перші класики „Свободи“, що визнають нашу імміграцію оснувати справу в Америці й Рідному Краю. Знаємо, що за „Батьком“ Союзом пішли сотки тисячі різних товариств, Народніх Домів і т. п., що їх тепер маємо по всіх громадах. Маємо їх, але часто забуваємо, що того всього не було, якби не було тої кількадесятлітньої великої пропаганди, що її вела „Свобода“, і то в часах, коли ще була кругом темнота, коли не було серед нас майже ніякої національної свідомості.

Пропам'ятна Книга про все те розповідає. Це наша історія. Це історія американської України. Вона викazuje ясно, що ми тут не осталися позаду інших народів. Ми навіть можемо гордитися своїми досягненнями! Ось тому всі ми, а зокрема члени і члениці У. Н. Союзу, повинні бути добре обзнайомлені з тим, що є в Пропам'ятній Книзі. Ми повинні дати прочитати ту Книгу нашим дітям, а тоді вони наберуть більшої поваги до своїх родичів і цілої нашої імміграції. І будуть шанувати та цінити тих, що ту Пропам'ятну Книгу видали. А з нею й наш У. Н. Союз.

Михайло Шмigelський, з 334 від. У. Н. Союзу.

ПОДорожуйте до й з РІДНОГО КРАЮ

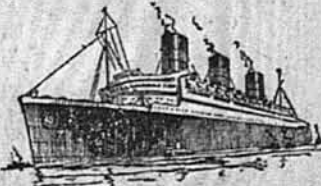
ЕМІГРАЦІЯ З ПОЛЬЩІ

ДОСКОНАЛА ОБСЛУГА

По дальшій інформації звертайтеся до свого агента або до:

CUNARD WHITE STAR

25 Broadway New York, N. Y.

Музиканти! ♦ Музиканти!

Вже вийшли з друку ноти на танці — Павла Гуменюка — аранжував М. Олексин. Найкращі коломийки, козацькі, вальси і т. д. на всі інструменти:

скрипка, піано (гармонія), кларнет (перший і другий), корнет (перший і другий), саксафон (Е flat і В flat) чельо і тромбон, бас.

22 ТАНЦІ В ОДНІЙ КНИЖЦІ ЗА 50 ц. ПІАНО - - - \$1.00

Пишіть до: ПАВЛА ГУМЕНЮКА, 213 EAST 19th STREET, NEW YORK, N. Y.

АБО ДО „СВОБОДИ“.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 5. лютого 1938 р. помер у Клівленді, Огайо, наголою й трагічною смертю довголітній член Українського Народного Союзу й братства св. Василя Великого, відділу 364,

МИХАЙЛО ГРОНОВИЧ.

Нешастя скоїлося при праці в міських водних заведеннях, де Гронович працював від довгих літ. Дня 5. лютого він несподівано поховнувся, а „файер плог“ упав на нього й роздав йому череву.

Покійний уродився у Великих Мостах, повіт Жовква, Західня Україна.

Похорон відбувся дня 8. лютого 1938. Тіліні останки поховано на „Бруклін Гайтс Семе-тері“.

Вічна Йому пам'ять!
Іван Сподар, секр.

ДО АВСТРИЙСЬКОЇ КРИЗИ.

Д-р Курт Шушніг, канцлер Австрії, що зреорганізував свій кабінет так, щоб задовольнити Гітлера.

— А ти що за справу маєш у суді?

— Розводжуся з жінкою...

— Прикра історія. Чому?

— Вже два тижні не готовити до мене ні словечка.

— Ах, мій любий, який з тебе легкодух! Розводися? А де знайдеш таку другу?

ПОДРОЖ ДО СТАРОГО КРАЮ
НОВИМИ МОТОРОВИЯМИ
ПІЛСУДСКІ І БАТОРИ
НАБІЛІЖЧІ ВІДПЛИВИ З НЬО
ЮРКУ: 17. БЕРЕЗНЯ, 19. КВІТ-
НЯ, 1, 17 І 29 ТРАВНЯ, 9. ЧЕРВНЯ
Лише туристична і третя класа.
Голосіться до місцевих агентів
або до:
GDYNIA-AMERICA LINE
32 PEARL ST., NEW YORK, N. Y.

M-me XENIA VASSENKO
Famous Moscow Opera singer,
teacher of many prominent artists.
Gives Vocal Lessons. Appointment
by telephone only. Address:
250 W. 75th St., New York City.
Tel.: Endicot 2-9711.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР
321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410.
Урядові години: рано від 10 до
12, ввечір від 6 до 8, а в неділю
рано від 10 до 12

ЧОЛОВІЧИ І ЖІНОЧИ
НЕДОМАГАННЯ
ЛІКУЮ МОДЕРНИМИ МЕТОДА-
МИ, ВДОЛЮЮЧИ І ПСИХІЧНІ
ВІСЛІДИ.
Порадьтеся д-ра
Зінса в ліку-
ванні крові,
печінки, нер-
вових, хроні-
чних болячок,
нервів і загаль-
ного ослаблен-
ня, шлуночків і
кишків, «не-
дух», «теморідів»
і інших вако-
лових захворю-
вань, що сприяють
близь та недові-
рливості, лямба-
сітис, невралгій, запалення нер-
вів (морайтис) і хронічних рев-
матичних станів, носа, горла, де-
генів, відливкових недух, печіно-
чних захворювань і інших чоловічих
хвороб, а коли маєте які
небудь недомогання, що їх не ро-
зумієте, порадьтеся довірливо ме-
не, я вам все вяснію.
Мої ціни умірковані.
Оглядини (Examination) даром
і довірливо.
Екзамінація крові, лабораторні
досліди, промінь X (екс), сиро-
ватка і вприскувальні шпелення.
DR. L. ZINS
Поверх 25-літня практика.
110 East 16 St. N. Y.
(між Юніон Сквер і Ірвінг Плейс)
ГОДИНИ: від 9 рано до 8 ввечір.
В неділю: від 9 рано до 3 пополудні.
ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ.

Розсіяний гість.
— Пане вейтер, — пів годи-
ни тому я замовив каву. Чи ви
забули принести мені її? Чи
може я вже випив? А може я
забув замовити?

3 ОРГАНІЗАЦІЙНОГО РУХУ ПО
ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗУ
СИРАКУЗ, Н. Й.
За злуку відділів.
Приглядаючись до організа-
ційного життя місцевих відді-
лів У. Н. Союзу, можна при-
йти до висновку, що такі най-
краще буде, коли ми будемо
прямувати до того, щоб відді-
ли, коли їх є кілька в невели-
кій місцевості, злучити в од-
ин великий. Бо наші ряди
ріднуть, і то скорим темпом.
Хоч їх заступають молоді чле-
ни, то всетаки, щоб скріпити
організаційне життя Союзівих
відділів і притягнути молодь,
треба сам змагати до злуки
відділів.

В такій злучці організаційне
життя відділів скріпить фінан-
сово і морально. Бо візьмим,
наприклад, таке: в громаді
існує кілька відділів У. Н. Со-
юзу. Кожний з них старається
придбати фінанси для своєї
відділової каси. Отже кожний
з них улажує різні імпрези,
пікніки, вистави, балі, тощо.
Але в тих імпрезах вони по-
чинають конкурувати з со-
бою й у висліді їх фінансові
користи є мізерні.

Бо, влаштувавши, скажім,
три пікніки, потрібно до того
три рази винайти парк, три
рази музику, дозвіл, перевіз,
летючки, оголошення, тикети
і т. п. Коли це все почислити,
то з приходу мало що ли-
шиться. Коли ж до того дода-
ти, що кожний відділ, коли
справляє свій пікнік, не може
стягнути на нього відповід-
ного числа людей, зрозу-
міємо, чому часто не тільки
що з пікніку нема користі,
але є недобір. Подібне з ін-
шими імпрезами.

Злучуючи відділи, ми тим
зменшимо також кошти кон-
венційні, бо не мусіли їхати
стільки делегатів; а далі, змен-
шили кошти канцелярійні,
листування, ну і видатки на
відділових урядників.

Ми переживаємо нині, часи,
в яких мусимо числитися вже
не з доларами, але з центи-
ми. Ми ті центи, а навіть до-
ляри заощадимо, коли замість
роздроблюватись, будемо лу-
читися в одно сильне тіло.
Маючи одну сильну організа-
цію, ми могли б нею заімпону-
вати нашій молоді. Молодь,
бачучи нашу силу і то як
моральну так матеріальну, на-
брала б більшої пошани до
нас самих і сама вступала б
у наші ряди. А так, як тепер
є, то ми, будучи роздроблені
і ривалізуючи з собою, тіль-
ки відтучуємо молодь, яка
не любить слухати наших сля-
нів.
Думаючи ось так, наші три

The Ukrainian Catholic Youth League
announces its
Second Regional Rally
in the New York Metropolitan Area to be held
SUNDAY, FEB. 27, 1938
at Woodstock Hotel 43rd Street off Times Square.
Program Includes Session at 2:30 P.M. Dance at 7:00 P.M.
Vital topics to be presented by capable speakers in pleasant surroundings. Open discussions will follow each address. Come and listen to and participate in the discussions. Come to learn something as well as to present your ideas. Come to hear Johnny Druze of the Fordham Eleven and meet the other star players of this team. Come to dance to the tunes of Vic Romaine's Orchestra.

місцеві відділи, 317, 282 і 39,
роблять тепер ще одну чер-
гову спробу, щоб злучитися
в одно. Ініціатива виходить
з т-ва „Українська Січ“, від
282, і хоч той відділ є най-
численніший, то проте бачить
загальні користи в злучці з
двома іншими відділами.

В тій цілі вибрано на збо-
рах згаданого відділу своїх
представників, які мають
завдання старатися перевести
цю злуку. Представниками є:
Г. Туркевич, К. Рибак, І. Каме-
нюк. Віримо, що їм удасться
довести намірене діло до у-
спішного кінця для добра всіх
відділів і підрастаючих поко-
лінь.

Г. Туркевич.

ДО АВСТРИЙСЬКОЇ КРИЗИ.

Вільгельм Міклас, президент
Австрії, що довго опирався
Г. Туркевич.

НАШЕ ЗАІНТЕРЕСУВАННЯ
Далеко більше ніж інтерес у справах
нашого звачія є наше заінтересування
служити людству.
Ми можемо не зважати на фінансові
умовини, бо ми переконалися, що служи-
ти добре приносить власну нагороду, до-
тикальну і недотикальну.
STEPHEN J. JEWUSIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS
77 Morris St., Jersey City 34 E. 25 St., Bayonne
Phone: Bergen 4-5989 Phone: Bayonne 3-0540

ШИФКАРТИ
на найбільшій та найшвидшій кораблі на всі прогульки і то до всіх
країв. Виготовляємо всі документи, потрібні до подорожі — пас-
порти, візи, пермити, афідевіти, петити, і тому наші пасажирки не
мають клопотів в дорозі.
ДОЛЯРИ посилемо до всіх країв ПОСПІШНО ТЕЛЕГРАФІЧНО
і виплачуємо на останній пошті під повною гарантією. ПОМАГАЄМО
незаконним легалізуватися відповідно до нових законів.
ПОЛОГОВИМО СТАРОКРАЄВІ СПРАВИ відповідно до тепе-
рішніх обов'язкових законів в краї. Контракти, повноваження, акти
даровизни, довільні скрити і всі інші документи.
Продаємо ДОМИ та різні бізнеси по дуже приступних цінах.
Голосіться у всіх справах до нашого НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА
по сорісній пораді та ретельній обслузі.
S. KOWBASNIUK
277 E. 10th STREET, (між 1-го і 2-го Евено-А), NEW YORK, N. Y.

ВІДОЗВА
ДО ОДНОСЕЛЬЦІВ ЛЯШОК
ГОРІШНІХ.

На мою адресу прийшла з
рідного села Ляшок Горішніх,
бобрецького повіту, така ві-
дозва:

„Дорогі Браття і Сестри! В
імені читальні „Просвіти“ в
селі Ляшки Горішні прошимо
вас, братів і сестер, що посе-
дилися на вільній землі Ва-
шингтона, прийти нам з помі-
чю в будові Народнього Дому,
який ми розпочали в 1937-м
році. З браку фондів, бо село
тепер дуже зuboжило, ми зму-
шені звернутись до вас з от-
сею просьбою. Половина
нашого села така вбога, що собі
ніяк не може дати ради, й то-
му нічим не може допомогти
будові. А друга половина по-
магає стільки, що може, та це не
вистарчає й ніяк не можемо
дійти до цілі. Просимо вас,
поможіть нам, а кожна ваша
жертва, навіть найменша, буде
нам дуже помічна в тому ділі“.
Підписані: Іван Паньків, голо-
ва; Максим Возний, писар;
Іван Макогін, скарбник.

Я звертаюсь отсею дорогою
до всіх односельчан вище на-
званого села, щоби були такі
добрі і негайно відізнались на
мою адресу; порозумівшись
разом, ми створимо комітет і
розпінемо заходи, щоби по-
могти рідному селу.

Теодор Стоякевич,
5 — 16th Ave., Newark, N. J.

Д-Р М. МІЛОВИЧ Старокра-
євий лікар.
1422 W. GIRARD AVENUE
PHILADELPHIA, PA.
● ЛІКУЄ внутрішні недуги (ше є:
недуги серця, легень, жовудка,
кишок, печінки, нирок, крові,
жін, нервів ревматизм, цукрову
хворобу і інші) і полові недуги.
УРЯДОВІ ГОДИНИ: в понеділок,
середу, четвер і суботу 10—2:30;
вівторок і п'ятницю 8—5:30.
Telephone: STEVENSON 2014

Шукають людей до праці
ДЯКОВЧИТЕЛЯ пошукує гудсон-
ська парохія. Має
провадити хор і дитячу школу. По-
сиди від 1. Марта. Голосіться як
найшвидше на адресу:
MICHAEL DRANUSHUK,
P. O. BOX 372, HUDSON, N. Y.

ТРЕБА СЕЙЛСМЕНІВ обходити
гостинни-
ці, готелі, ресторани. Можна мати
добрий зарплати з гарним доходом.
Зголошуватися в суботу, лише по
10. годині рано, до:
132 New York Ave., Union City, N. J.
(cor. Seventh Street).

Д-Р С. ЧЕРНОВ Європейський
спеціаліст.
● Госпіт і хронічні недуги чоло-
віка і жінки — Шкіра й кров
223 SECOND AVE., cor. 14th ST.
NEW YORK CITY, Room 14.
Офісові години 10—8; неділя 11—2.
Жінки-доктор до обслузи.
● Промінь X & флюороскоп \$2.00.

БОЛІ НІГ.
Рани на ногах, опухлі ноги, на-
бряки на ногах, болячі ноги, флег-
ми (запалення жил), напухлі або
болячі коліна чи істотики і рев-
матичні ноги успішно лікують
новими європейськими методами без
операції.
Офісові години: щоденно від 1
до 6 ввечір, в понеділки і четве-
рг від 1 до 8:30 ввечір. Нема уря-
дових годин у неділю.
Говоримо українською мовою.
Dr. L. A. BENLA
320 W. 86 St., New York City.
Близько Бродвею.
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
Д-Р. ОМЕЛЯН ГАРАСИМ
ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР
853 N. 5th St. Phila., Pa.
● ОФІСОВІ ГОДИНИ:
9-11 рано, 2-4 пополудні
6-8:30 ввечір. В неділю
за попереднім уговоренням.
Телефон: LOM. 7981.

РЕВМАТИЗМ ЗДЕРЖА-
НИЙ УПРОДОВЖ
48 ГОДИН.
Новий лк швейцарського лікаря при-
носить швидке вилікування. Прогнає
ревматизм до кінця, до спати,
з суглобів і з м'язів.
БОЛІ ПРОМИНАЮТЬ ЗВИЧАЙНО
ПЕРШОГО ДНЯ.

Отрути у вашій крові спричиню-
ють ревматичні болі, задержують та
напухлість і не дають вам свободно
рухатися без докучливих болей. Щоб
полегшити свої страждання, ви
мусите увільнити свою кров від
отрути! Ця докторова нова медицина
робить це швидко. Не має в собі
дурману — безпечна для молодих і
старих; не чинить небезпек серцю.
Називається цей лк BARUVACOL і
ви можете спробувати його на отсій
рестельній пропозиції: витягні отсе
оголошення і зашліть його поштою
враз з вашим назвищем і адресою
до: Atkins Laboratory, 44 East 63rd
Street, New York City. (Можете теж
прийти особисто). Грошей не по-
дайте. Заплатіть покартвей \$1.85 і
нілька центів за доручення (C.O.D.),
коли він принесе вам Барувакол.
Ужуйте його дві доби (48 годин).
Як не почувате полегші, то незуж-
ий лк зверніть, а ми вам відпече-
мо ваших \$1.85. Пошто терміни ще
длин дель. Години: 10 до 4.
(Svoboda)

17 JEWEL SEND ONE
25
СЕРВІС
RADIO
TIME
ПОВНА ГАРАНТІЯ.
НАЙБІЛЬША СБОГОДНІШНЯ
ВАРТІСТЬ!
Підйма з 17 каменями. Доско-
налий хід. Виставочний циферб-
лат з золотими цифрами. Прекра-
сна оправна найновішого стилю з
природного золота. Гарантова-
ний радіовий час. Послужить на
ціле життя. Вия-аартує \$25, але
ви можете дістати його тільки за
дві рати по \$4.50. Цей гарний мо-
дель (чоловічий або дамський) є
ексклюзивний так, що можете по-
сити його на руці як рюканичку.
Прийшли лише 25 ц. Ми віримо
вам.

ГАРАНТІЯ ЗВЕРНЕННЯ ГРОШЕЙ.
Не подумайте цього правдопо-
го 17-каменного зовсім нового
годинника з дешевими гатунами,
продаваними деінде. Ви можете
занести його до якогонебудь ю-
веліра до оцінки. Не присилайте
грошей. Ми віримо вам, Щоб
перекопати вас про надзвичайну
вартість цього знаменитого го-
динника, ми дозволимо вам носи-
ти його 15 днів, а коли він вам не
подобається, звернемо вам ваші
гроші. Ви не ризикуєте нічого. Ми
все ризико беремо на себе. За-
шліть своє ім'я й адресу ще сьо-
годня, залучуючи 25 ц. (монетою
або марками) на покриття опе-
рації, почти і т. п. Відвороти
поштою ми вишлемо вам го-
динник. GOLDEN RULE CO., 54
West 48th St., Dept. 14, New
York, N. Y. 40,6

Д-Р. МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ
Урядові години:
Від 1—3 пополудні і від 6—8
ввечір. В неділю згідно з умовою.
718 SO. 17th ST., NEWARK, N. J.
(near Springfield Avenue)
Tel. Essex 3-4668.

МИРОН ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Без різниці, як далеко поже
Померлому. Враз потреби теле-
фонуйте до нас. Обслуга шира
і чесна. — Офіс:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимаєсь похоронами
в BRONX, BROOKLYN NEW
YORK і ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Ludlow 4-2568.

ПРИ ВЕСІЛЛЯХ
ПРИ ПОХОРОНАХ
ПРИ ВСЯКИХ
СПЕЦІАЛЬНИХ
НАГОДАХ
— зайдіть до свого —
HOLLYWOOD FLORIST
127 E. 7th St., New York City
(bet. Ave. A & 1st Ave.) or
Tel.: Dry Dock 4-8949

ІВАН БУНЬКО
Новий Український Універсальний
заряджує погребам по ціні так
низькій, як \$150. Обслуга
найкраща.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 8th ST., NEW YORK CITY.
Qualified Funerals as low as \$150.
Telephone: Orchard 4-8900

ТАРЗАН НА РОЗШУКАХ. (92)
Оглянувши все докладно,
Джейн зіскочила з дерева.
„Так здається, що ми Анеті не
зможемо щонебудь допомогти“,
промовила вона. Серце Бравна
похололо. „Вона така ніжна й
незагартована на труднощі“,
промовив він. „Можливо, що
вона вже нежива. Та можливо
це краще так; бодай не натер-
питься“, додав він з таким
смутом, що всім здавалося,
що він ось-ось заплаче.
Але він здавив сльози. Це не
лично йому. По кількох хви-
линах на приказ Джейн ціле
товариство рушило далі в до-
рогу. Втрата Анеті справляла
всім великий біль, крім Сборо-
ва. Він тим дуже тішився. Пе-
редівсім пропав головний сві-
док у обвинуваченні його жінки; а
далі, її таємниче зникнення
відтягувало трохи його само-
го і звало вадло вину на невідому
силу.
Вандруючи ось так, Сборов
знов почав звертати увагу на
Джейн і почав старатись зали-
шитися з нею десь наодинці.
Вкінці йому це вдалося. Бачу-
чи, що вони самі, Сборов знов
підійшов до Джейн і благаль-
ним голосом заговорив: „Я
люблю вас Джейн, люблю до
загины. Я дурію за вами. „Ви
жже раз дістали від мене мою
відповідь. Мало вам цього?“
— заговорила Джейн.
Але шал огорнув Сборову
цілком. Він думав, що має до-
діла з того роду жінкою, яка
тільки вде, що відігнає чо-
ловіка, фактичнож хоче його
тия ще більше притягнути.
Тому, не думаючи довго, він
схопив її руку. Джейн миттю
вирвала руку і, розмахну-
вшись, дала йому знову по об-
личчі. „Марш!“ — заговорила
вона. Обличчя Сборова знов
викривилось люттю.